

NEK

Norsk Eurasierklubb

Vinter 2015
Nr. 39 - Årgang 8

Nytt fra styret

Hei alle sammen!

Da nærmer en travel høst seg slutten, og styret i Norsk Eurasierklubb håper at vi kan se framover mot en fredelig juletid for både to- og firbeinte.

Høsten er som oftest en årstid med mange aktiviteter for Norsk Eurasierklubb, og i år var intet unntak. Norsk Eurasierklubb startet september med et brak, hvor vi deltok på Norges største hundearrangement noen sinne, nemlig European Dog Show. Her stod klubbens frivillige på stand i tre dager fra morgen til kveld, hvor vi representerte vår rase for alle interesserte og potensielle nye eurasiereiere. Vi hadde også gleden av å se to norskoppdrettede eurasiere stikke av med tittelen som Europeisk Vinner 2015. Som klubb er vi selvsagt stolte av at «våre» eurasiere hevder seg også på et internasjonalt nivå!

Klubben arrangerte også vår årlige karaktertest (k- test) i høst. Her var det mange påmeldte hunder av alle raser, og vi gleder oss over å se at det også blir stadig flere eurasiere å se i testløypa. Vi ser at eurasiereiere interesserer seg mer og mer for mentaliteten på rasen vår, og derfor kan slike tester være et viktig verktøy i klubbens arbeid på dette området. Denne økningen i påmeldte eurasiere på mentaltester gleder oss, og et godt steg på veien mot å oppnå klubbens RAS- målsetting på mentalitet.

Mye jobb har også gått med i forbindelse

med forberedelser til Norsk Eurasierklubbs første dommerkonferanse noen sinne, som ble avholdt den 7. november i år. Dommerkonferansekomiteen har jobbet «natt og dag» for å ferdigstille et sammensatt kompendium for opplæring av dommere og andre interesserte i rasestandarden for vår rase, og resultatet er et dokument som vi er svært stolte av og som vi har fått mye skryt for. Mer om dommerkonferansen kan dere lese lengre bak i bladet.

Klubbens dyktige distriktskontakter har også gjort en kjempejobb i høst med å legge til rette for aktivitet og trivsel for eurasiereiere i sitt nærmiljø. Det har vært mange flotte fellestreff i hele landet, og i Oslo ble det også arrangert et vellykket blodsporkurs med fulltregnet påmelding. Nok en gang beviser dette at eurasierer er en hund som kan brukes til mye mer enn man skulle tro!

Norsk Eurasierklubb representerte også klubbens interesser i Norsk Kennel Klubs representantskapsmøte i år, NKKs høyeste organ for beslutninger som angår hundesaken i Norge nasjonalt og internasjonalt. Norsk Kennelklubb står i harde stormer om dagen, og styret i Norsk Eurasierklubb ønsker å bistå organisasjonen på best mulig måte der vi har mulighet.

Ellers går styrearbeidet sin vante gang, hvor vi har hatt månedlige styremøter for å sikre framdrift i klubben på små og store saker som kommer inn. Vi jobber daglig med å bistå både nye og «gode

gamle» medlemmer der det er behov, og prøver så godt vi kan å sørge for at vi har en klubb som favner bredt og skaper trivsel for alle våre medlemmer.

Styret er også stolte over at vi har fått på plass nye medlemmer i klubbens avlsråd. Avlsrådet består nå av fem dyktige og kunnskapsrike medlemmer, som vi har stor tro på at kommer til å fungere svært godt som klubbens rådgivende organ innenfor avls- og helsetematikk på vår rase. Styret og det nye avlsrådet har allerede hatt vårt første oppstartsmøte, og vi gleder oss til et videre samarbeid i tiden som kommer.

Nytt siden sist er også at klubben har fått vår egen NEK-nytt redaksjon, med ivrige enkeltpersoner som brenner for formidling av eurasierrelaterte saker ut til vår medlemsmasse. Også her ser vi en dyktig og engasjert gjeng, som ivaretar en svært viktig funksjon i vår klubb. Det er alle de frivillige i Norsk Eurasierklubb som bidrar til at klubben er det den er i dag. Enkeltpersoner som legger ned mye av sin fritid for denne klubben skal verdsettes, da det er dette engasjementet som bidrar til at vi kan holde et høyt aktivtetsnivå og ikke minst tenke nye løsninger og nye ideer i klubben i årene som kommer. En stor takk rettes til alle frivillige som har

bidratt til engasjement og et godt miljø i klubben i løpet av året som har gått!

Nå når 2015 nærmer seg slutten er styret allerede godt i gang med planleggingen av år 2016. Dette er et veldig spesielt år i klubbens historie. 2016 markerer nemlig Norsk Eurasierklubbs 10- års jubileum, noe som vi også skal feire og være stolte av! 10 år har gått siden klubbens oppstart i 2006, og mye har skjedd i klubben siden den gang. Vi er en organisasjon i stadig endring, med nye medlemmer, nye behov og ikke minst større vekst enn noen sinne. Derfor skal vi også være flinke til å se tilbake på gode minner, lærdom og erfaringer fra de 10 årene som har gått, og ta dette med oss inn i de neste 10 årene som kommer. Vi har en ny epoke foran oss, og derfor er det også ekstra viktig at vi alle er vårt ansvar bevisst til det felles beste for vår rase og dens framtid.

Styret i Norsk Eurasierklubb sier med dette takk for året som har gått, og ønsker våre medlemmer en riktig god jul og et godt nyttår. Vi sees i 2016!

Vennlig hilsen
Styret v/ Maria

Annonsepriser, medlemmer:

2 s A5 - 300,-

2 s A5 - 600,- for et år

1 s A5 - 200,-

1 s A5 - 400,- for et år

1 s A5 - Championat gratis!

1 s A5 - til minne - gratis!

Utgivelsesplan/ materiellfrist 2015:

Uke 9, 1. mars

Uke 22, 1. juni

Uke 35, 1. september

Uke 48, 1. desember

Nytt fra Avlsrådet Desember 2015

Avlsrådet har gleden av å informere om at vi nå er bestående av 5 personer. Linda Kjerland (leder), Anita Gundeid, Janne Liljedahl, Astrid Haugskott Dahl og Aysen Boyar. Alle fem med et brennende engasjement både for eurasiere, hunder generelt og for klubbarbeid. Vi er alle fem villige til å yte av vår egen tid til et frivillig organisasjonsarbeid til glede for andre eurasiereiere.

Klubben har i et par år diskutert arbeidet med å opprette vår egen database over eurasiere og deres helse. Dette er en oppgave vi nå håper å få satt i gang forberedelser til. Å opprette en slik database, vil være et enormt, stort arbeid og vi er helt og holdent avhengig av velvillighet fra både medlemmer og oppdrettere for å få til en database som er brukbar. Her må både "avdøde" og levende hunder legges inn og med alle data om deres helse. Skall databasen være funksjonell må man ikke holde tilbake sykdommer eller annet helserelatert fordi man synes det er flaut eller er redd for å bli kritisert i etterkant. Vi må alle være ærlige og støtte hverandre. Ingen må sitte hjemme ved pc'en og kritisere, istedenfor å bidra. Alle må vi dra lasset ellers er det ingen hensikt å starte arbeidet med en database.

Avlsrådet i Norsk Eurasierklubb sin oppgave er å drive rådgivnings- og informasjonsarbeid for at rasearbeidet på best mulig måte oppfyller Norsk Eurasierklubbs avlsmål om:

- Mentalt og fysisk friske hunder
- Eksteriørmessig rasetypiskhet

- Lavest mulig grad av innavl

Avlsrådet ansvarsoppgaver blir nå fordelt mellom oss fem i rådet. Hensyn til enhvers ansvarsområde vil bero på hvilke erfaringer og kunnskaper vi sitter på. Vi er f.eks. veldig glade for å ha fått inn Janne Liljedahl som har lang og bred erfaring innen avl og oppdrett. Er det nye spirer av oppdrettere som har spørsmål om det å ha et kull eller det er nye valpekjøpere som har spørsmål om valpesykdommer og annet relatert til dette, så har vi nå Janne med oss, som kan gi trygge råd og veiledning til de som ønsker det.

Helse og gemytt er to ting vi hører mer og mer om når det gjelder rasehunder. Og det er to meget viktige punkter som avlsrådet vil jobbe mye med i tiden fremover. Helsemessig vil vi fremdeles si at vår rase er frisk og god. Selvfølgelig er det sykdommer og helseproblemer også på enkelte eurasiere, men selv om antall eurasiere har økt så ligger vi fremdeles godt an. Antall syke dyr er stabilt i forhold til antall hunder.

Det eneste vi ser at er et problem og det gjelder ikke bare for Norge, er Distichiasis - feilstilte øyehår. Forandringene beskrives og graderes i mild, moderat og uttalt. Hunder med uttalt grad av distichiasis/trichiasis som ikke er forenlige med sunnhet bør ikke brukes i avl. Hunder med milde og moderate forandringer kan brukes, men bør fortrinnsvis parres med hunder fri for lidelsen.

I fjor fikk NEK inn reglen om at alle

hunder som skal brukes i avl skal øyelyses. Det gjelder både for hunder som skal ha sitt første kull og for de som har hatt kull før. Grunnen til dette er for å forsøke å forebygge en økning av denne sykdommen som viser seg å være svært arvelig å vår rase. Rasens hjemland sliter også med dette problemet og det er viktig at alle som er oppdrettere er seg bevisst på dette problemet.

Pr 9. desember er det i år 2015 totalt 73 eurasiere som er øyelyst og av de er det 34 som har fått påvist feilstilte øyehår. De fleste i mild grad, men dette er viktig å ta hensyn til i sitt avlsarbeid.

Av de 140 hundene som er røntget for AD er det bare 8 som har fått grad 1 eller 2.

Det er 153 hunder som er røntget for

HD og her er det 9 som har fått diagnose D eller E, 14 som har fått diagnose C og resten er A eller B - dvs fri.

Prosentvis er ikke dette noe stort antall og vi regner fortsatt eurasiere for en rase med gode hofter og albuer.

Vi i avlsrådet gleder oss til 2016 og et år med mye spennende helsearbeid.

Har du ting du lurar på om helse- eller avlsspørsmål som du ønsker vi skal jobbe med, så send oss en mail til avl@eurasierklubben.no.

Avlsrådet ønsker alle medlemmer en god jul!

Presentasjon av avlsrådet

AYSEN

Hei!

Jeg heter Aysen Boyar, er 20 år og bor i Oslo. Jeg går mitt 2.år bachelor på Handelshøyskolen BI hvor jeg studerer økonomi og ledelse/siviløkonom.

Jeg har alltid vært over gjennomsnittet glad i dyr, og da jeg tilfeldigvis oppdaget denne flotte rasen på nettet var jeg solgt. Jeg bestemte meg for å vente et helt år før jeg kjøpte min aller første eurasiervalp, slik at jeg var ferdig på videregående skole først. Dette var det lengste året i mitt liv og jeg var inne på facebookgruppen "Eurasier Norway" flere ganger i uken for å se på de flotte bamsene. I dag er jeg heldig eier av EUJW-15 Bittebit's Rita-Kiara på 19 måneder. Sammen har vi vært på noen utstillinger, trent litt lydighet og gått forskjellige kurs.

Jeg er veldig fersk innenfor avl, samtidig som jeg har et brennende engasjement for rasens helse og fremtid. Jeg har hørt at klubben skal utarbeide sin egen database, og jeg håper derfor at jeg vil kunne bidra med nyttig kunnskap innen tall og statistikk.

Hei.

Jeg heter Astrid Haugskott Dahl og bor på Levanger i Nord-Trøndelag. Der bor jeg sammen med min mann, noen hester og selvsagt eurasiere. Jeg er oppvokst med hunder, grå elghund, og er så heldig at jeg så langt har fått dele mitt liv også med fire eurasiere, alle tisper. Min første eurasier, IntUch NordUch Nordv 98-00 Kbhv 99-00 NV 02 WW 02 Amica av Nixenspitze kjøpte jeg i 1997. Nå bor vi sammen med Eccos Carma på 12 år og Eurasierlyken's Blessed Liaison på 18 måneder. Til daglig arbeider jeg som advokat, men jeg har også utdanning bla. som agronom.

På fritiden går naturlig nok mye av tiden med til aktiviteter med hundene. Skogs- og fjellturer står også høyt på prioritetslista. For meg er det viktig at de hver dag skal ha aktiviteter som stimulerer både hode og kropp. Det har medført at vi har deltatt i og deltar fortsatt i ulike aktiviteter som lydighet, agility, utstilling og spor, og det siste året har vi også begynt å trene Nosework. Hundene og jeg er også aktive i lokale hundeklubber og treningsmiljø.

Som hundeeier og med over middels interesse for hund, forsøker jeg å holde meg oppdatert, jevnlig tilegne meg kunnskap og på den måten utvikle meg. Jeg har gjennomført høyskolestudiet «Innføring i hundefag» (HINT), hundeinstruktørutdanningen ved Trondheim hundeskole, grunnleggende – og videregående kurs i kynologi (NKK), grunnkurs i hundemasasje og ringsekretærkurs (NKK) for å nevne noe, i tillegg til også andre hunde-relaterte foredrag og kurs. Jeg er ny som medlem i avlsrådet, et verv og et arbeid jeg ser frem til.

ASTRID

JANNE

Jeg heter Janne Liljedahl, født og oppvokst i Kristiansund N. Flyttet til Lillehammer i 1981 hvor jeg også fant min mann, Trond. Vi har i alt fem barn, fire jenter og en gutt. Vi har også fått to barnebarn. Jeg er utdannet intensiv sykepleier og jobber i akuttmottaket ved Lillehammer sykehus.

Jeg vokste selv opp med schæfer, elghund, katt og kaniner. Ellers så ble det mye stell og ridning på hester på nabogården. Har også i voksen alder hatt Islandshest, kaldblodshest og araber. Har trent og innridd flere hester. Jeg har også vært så heldig og fått tatt imot to føll, en utrolig opplevelse.

Vi fikk vår første samojed hund i 1982 og har siden da drevet oppdrett av denne rasen. Vår første eurasier fikk vi i 2007, så i dag driver vi oppdrett på begge disse rasene. Det er utrolig flott å se hvordan disse to rasene utfyller hverandre her hjemme. Utrolig flotte familiehunder, begge raser.

Gjennom årene har jeg vært på flere kurs i NKKs regi ang. Oppdrett, avl og adferdstrening. Samt sittet to år i styret til NEK.

Jeg er brennende opptatt av miljøtrening og sosialisering av valpene som fødes i vår kennel. Dette for at de skal få en godt utgangspunkt før de flytter til sine familier. Viktigheten av sosialisering/preging av

valpene og videre i hundens oppvekst kan ikke sies ofte nok.

Som oppdretter gjennom mange år så blir man både ydmyk og tynget av ansvaret man har ved det å sette valper til verden. Det å finne de rette avlsdyr med tanke på både helse, eksteriør og gemytt. Kan være en utfordring som man skal ta med det største alvor. Dette er utrolig viktig å følge slik at vi avler rasetypiske og friske valper.

Jeg håper jeg kan bistå andre, med mine erfaringer som oppdretter gjennom mange år.

ANITA

Jeg heter Anita Gundeid, gift med Svein, har to barn som begge har flyttet hjemme fra og vi har 5 hunder, 3 eurasiere og 1 samojed, samt en 10 år gammel pomeranien. Jeg er bosatt på Morskogen på Minnesund i Eidsvoll.

Jeg er aktiv i vår lokale hundeklubb hvor jeg er med i styret og brenner for både hunder og klubbarbeid. Jeg trener og konkurrerer i agility og blodspor med mine hunder. Vi bor vakkert til ved Mjøsa med skogen inntil husveggen, noe som er godt når vi har mange hunder og liker å være i skog og mark.

Jeg deltar mye på utstillinger, enten ved å stille ut mine egne hunder eller å jobbe som skriver. Synes det er spennende og lærerikt og møter mange hyggelige hunder og eiere.

Jeg har holdt på med hester og hunder siden jeg var barn og alltid vært glad i dyr. Startet med egen dyrebutikk i 2006, men solgte den etter 8 år, for å få mer tid til mine egne hunder og til oppdrett og avlsarbeid.

Jeg er sterkt engasjert i vår rase og synes helse, avlsarbeid og rasens utvikling er spennende. Jeg ønsker å bidra positivt med min kunnskap og erfaring i arbeidet som avlsrådet skal jobbe med fremover.

For meg er ærlighet, rettferdighet og

pålitelighet viktig og jeg mener vi har mye å lære av hverandre, både gamle og nye eurasier- og hundeiere. Jeg ble med i avlsrådet våren 2015 og synes det har vært fint å få være med og jobbe med helsearbeid på vår flotte rase. Engasjement er viktig og drivkraften i en klubb og jeg håper jeg kan bidra til positivt til vår rase.

LINDA

Mitt navn er Linda Lekve Kjerland, 43 år og bor i Fitjar kommune på Vestlandet. Jeg er utdannet sykepleier, men er for tiden sykemeldt grunnet ryggproblemer. Jeg har hele livet vært opptatt av dyr, har hatt alt fra mus til hest. Har hatt flere ulike hunderaser, men i 2008 fikk jeg min første Eurasier. Ble fort helt frelst i denne rasen, og det tok ikke lange tiden for det flyttet inn en liten frøken. Da begynte jeg å leke med tanken om et lite oppdrett, og i 2012 kom mitt første valpekull. For tiden har vi tre hunder hjemme, noe vi

synes er akkurat passe, skal være plass til alle i sofaen. Jeg er en person som blir svært engasjert når jeg først begynner med noe. Så da min første Eurasier kom i hus, kom også interessen for å studere raser grundigere. Det var nok mitt engasjement for rasen som første til at jeg i 2012 fikk spørsmål om å bli medlem av Avlsrådet i Norsk Eurasierklubb. Noe jeg svarte ja til, og har dermed sittet der som leder i avlsrådet i ca tre år nå.

Oppdretterintervju

Introduksjon:

Jeg heter Camilla Bogen Aronsen og er innehaver av Kennel Cewicada. Sammen med mann, barn, tre eurasiere og to katter, holder jeg til i Rakkestad, midt i Østfold.

A-kull sosialiseres med besøk av en 7 klasse.

Hvordan startet din interesse for eurasier?

Helt fra tidlig barneår har interessen for hund vært der, og min første store kjærlighet møtte jeg da jeg var 8 år. En svart Norsk Buhund som het Ruben, som fylte mitt liv annen hver helg med skogturer, pølser på termos, barn og hund på utstilling, agility og masse moro. Han og hans eier la grunnlaget for hele min hundegalskap, og en svakhet for spisse ører og krøllet bustehale. Etter hvert som årene gikk, fanget mange raser interessen, men spisshund gikk alltid igjen. I starten av 2006 kom jeg over et bilde av eurasier på nettet, og falt pladask. Alt som kunne leses om de ble lest, og jeg reiste på Nordisk Vinner utstillingen på Hamar samme år bare for å se de i virkeligheten, og da var det gjort. I tillegg til at de var vakre

utenpå, passet denne rasen inn i min hverdag og familieliv.

Fortell om kennelnavnet ditt, hvordan ble det til?

Kennelnavnet ble en lang prosess, da de første tre forslagene ble avvist. Etter nye uker med hodebry, falt navnet på plass av de to første bokstavene i navnene til mine barn Celina og William, meg selv og min bedre halvdel Dan. Kennel Cewicada ble godkjent i januar 2014.

Hvordan aktiviserer og trener du dine eurasiere?

Hver tirsdag, noen ganger oftere, er det utstillingstrening ved vår lokale hundeklubb, sammen med alt fra 6-7 til 25

andre. Diverse søkaktiviteter blir det, hverdagslydighet, kontakttrening og vi har gått flere kurs. Vi bruker også mye tid på sosialisering, og utstillinger og turer i skog og mark sammen med andre hundevenner. I tillegg er datteren min også aktiv med hund og er ofte med på trening.

Hvordan jobber du som oppdretter med valpene, før de er klare for et nytt hjem?

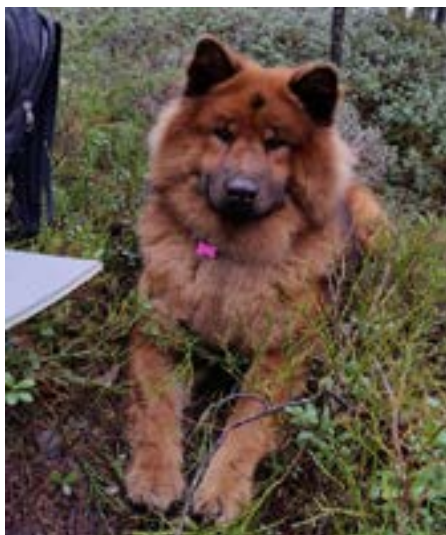
Vårt første kull ble født 10. september 2015. I tiden fra fødsel til avreise har de vokst opp i stua blant oss voksne, to barn, to katter, mamma Cirka og vår hannhund Bao, med lyder fra tv, oppvask, støvsuging, og alle andre dagligdage happening. Fra valpene var tre uker gamle, har vårt hjem vært åpent for alle som ønsket å komme på besøk, av alle kjønn og alle aldre. På den tiden startet vi også med lydtraining, der de fikk bli vant til lyder av tordenvær, fyrverkeri, helikopter, osv. Fra fire ukers alder startet vi med daglig trening på bord, med sjekk av øyne, ører, poter, kropp, tenner, og pelsstell. De siste ukene før avreise til nye hjem, var vi på flere bilturer på 15-45 minutter, besøk på hundetreeningen der de fikk hilse på et par hunder, de har utforsket flere underlag som gress, grus, sand, plattning, skog og asfalt, og vi hadde også besøk av 27 elever fra 7.klasse i hagen. Å legge et godt grunnlag med håndtering

av både kjente og ukjente og sosialisering har vært viktig for meg, og var derfor utrolig godt å se at valpene var trygge og glade da de reiste, -uansett setting.

Hva mener du er mest positivt med rasens utvikling, og hva er rasens største utfordringer?

Den største utfordringen i mine øyne, må være at rasen har blitt utrolig populær på så kort tid. Dessverre har andre raser som brått har blitt populære, i dag mange sykdommer og plager fordi noen avler med andre intensjoner enn rasens beste, uten å tenke helse og linjer, og jeg håper eurasierer kan unngå dette.

Hvilken hund har betydd mest for deg i ditt oppdrett, og hvorfor?

Alle mine tre hunder betyr mye for meg på hver sin måte. Bao er min første selveide hund, og vil derfor uansett ha den største plassen i hjertet mitt, selv om han ikke brukes i avl. Mali betyr også mye, ettersom hun er fra mitt første kull. Jeg har fulgt henne fra fødsel til dags dato, jeg har opplevd hennes første åndedrag, første pip, de første ustøe skrittene. Men uansett hvordan jeg vrir på det, kommer Cirka alltid til å bety mest for meg. Jenta med sin herlige personlighet, som helt tilfeldig kom inn i flokken, hun har lært meg mye om meg selv, vi har en kontakt og forståelse for hverandre som ikke er lett å forklare. Hun er usedvanlig enkel å ha med å gjøre, omgjengelig og går sammen med alt og alle uten problem, og hun har også vist at hun er en utrolig flink mor.

Hva er ditt forhold til utstilling? Hva mener du er bra og mindre bra ved utstilling?

Jeg synes utstilling er utrolig hyggelig og sosialt! Og derfor blir det også ganske mange utstillingsturer gjennom året, både i og utenfor Norge. Cirka ble Best In Show valp da hun var 5 måneder gammel, og det skal ikke stikkes under en stol at det er moro med slike resultater. Hun fortsatte suksessen sin, og ble Norsk og Svensk champion tre uker etter hun fylte 2 år. Jeg synes likevel at kritikken fra et bredt utvalg av gode dommere er viktigere enn plassering og titler, da man får tilbakemelding på hva som er bra og hva som ikke er bra, noe man kan bygge videre

re på i et avlsarbeid. I en slik setting som utstilling, ser man også hvor hunden er mentalt, om den takler stress, og håndtering fra andre. Mindre bra er at rasestandarden tolkes så forskjellig, og det deles ut CK'er over en lav sko. Et championat skal være hunden fortjent.

Hva ønsker du å bidra med i ditt oppdrett?

Gemytt, helse og eksteriør, - i den rekkefølgen. Jeg ønsker å avle frem rasetypiske eurasiere, men jeg synes gemytt og helse er minst like viktig. Det hjelper ikke at innpakningen er perfekt om innholdet er ødelagt. Samtidig ønsker jeg å påpeke til mine valpekjøpere viktigheten at de helsesjekker sin hund selv om det bare skal være en familiehund, og også hvor viktig det er å fortsette med sosialisering og miljøtrening.

Har du gjort deg opp en mening om hvordan vi kan avle opp en sunnest mulig rase?

Ved åpenhet og ikke minst ærlighet oppdrettere imellom, også på tvers av landegrenser, vil vi kunne avle på friske linjer og individer, og unngå å doble på sykdommer og feil. Vi oppdrettere burde ha et felles mål, og et samarbeid vil komme rasen til gode i det lange løp.

Hva er dine ambisjoner og ønsker for fremtiden?

Jeg ønsker å være med på å gjøre denne rasen enda bedre, ved å bedrive seriøs avl og lete grundig etter gode avlshunder. Mine ambisjoner som ny oppdretter, er at kvalitet skal komme før kvantitet.

Fotokalenderen 2016 er her!

Sikre deg et eksemplar av Norsk Eurasierklubbs fotokalender for 2016, fullstappet med bilder av flotte eurasiere fra alle årstider. Et must for alle eurasiereiere!

Kalenderen kan kjøpes for kr. 150,- pluss porto. Bestilling sendes til post@eurasierklubben.no.

Dommerkonferanse

Dommerkonferanse for Norsk Eurasierklubb

Den 7. november avholdt Norsk Eurasierklubb sin første dommerkonferanse noen sinne. Konferansen fant sted på Gardermoen, og i løpet av en hel dag fikk nordiske dommere anledning til å fordype seg, diskutere og lære om vår rase og dens standard.

Hva er en dommerkonferanse og hvorfor er det viktig?

En dommerkonferanse kan på mange måter kalles et slags opplæringsseminar for eksteriørdommere som ønsker å lære mer om en hundrase eller bli tryggere på rasens standard når man er ute og dømmer i utstillingsringen. Ofte kan slike seminarer være verdifulle for hver enkelt dommer, da de forhåpentligvis sitter igjen med ekstra kompetanse som de kan ta med seg tilbake i sitt arbeid i inn- og utland. En slik opplæring av dommere er ikke bare bra for dommerne generelt, men de er selvsagt av stor betydning for den enkelte rase og bedømmingen av dens individer.

Norsk Eurasierklubb har ved gjentatte ganger fått flere henvendelser fra medlemmer og oppdrettere som mener at eurasiere på utstilling ofte er gjenstand for kunnskapsløs bedømming, og at dommere har svært ulike oppfatninger av hva

en eurasier er og hvordan den bør se ut i utstillingsringen. Til tross for at rasen har en rasestandard som skal følges til punkt og prikke, kan man likevel se at dommere kan ha svært ulike fortolkninger av denne, og at dommere vektlegger ulike ting når de dømmer vår rase. Mange medlemmer har savnet en såkalt "rød tråd" i bedømmingen av vår rase på utstilling, og med dette har en dommerkonferanse for rasen vært særlig etterspurt av mange. På dette grunnlag ble det vedtatt i klubbens styre at det skulle arrangeres et slikt arrangement med den hensikt å bidra til økt kompetanse på eurasiardommere, og å prøve å sikre en større grad av helhetlig bedømmelse av rasen i utstillingsringen.

Arbeid med dommerkonferansen

I forkant av dommerkonferansen ble det nedfelt en komite som hadde som ansvarsoppgave å utforme et dommerkompendium og å planlegge selve arrangementet. Her ble også alle klubbens oppdrettere invitert til å være med og bidra i dette viktige arbeidet. Komiteen bestod av følgende personer: Marlene Wilhelmine Jensen, Anita Gundeid, Siv Merete Nybakk, Anita Steen, Anne K. Sletmo, Monica Normanseth og Maria Beluga.

Klubben hadde på forhånd søkt om støtte til dommerkonferanse fra Norsk Kennel Klub, og så snart komiteen ble nedfelt

startet vi med å sende ut invitasjoner til arrangementet til alle dommere i Norden som er autorisert på rasen, samt dommeraspiranter. Vi tok kontakt med Autoriserte hundedommernes forening, og så også til andre raseklubber for å hente gode tips og råd i vårt arbeid med konferansen.

Komiteen hadde jevnlig møter i løpet av året, og startet tidlig med research og arbeid med selve arrangementet og sammensetning av dommerkompendiet. På eurasierspesialen i sommer ble det tatt mange bilder av eurasiere i ulike varianter som kunne brukes til kompendiet, og komiteen benyttet seg mye av oppsøkende virksomhet mot eurasiereiere i hele landet for å få tak i gode bilder til arbeidet. Vårt fokus for dommerkompendiet var først å fremst å ta utgangspunkt i rasens standard og jobbe ut ifra dette, og ikke personlige preferanser eller komiteens egne oppfatninger om hva som er en "riktig" eurasier eller ikke. Vi var opptatte av at dette skulle være et nøytralt og faktabasert dokument, med lite rom for subjektive åpne fortolkninger av rasens standard.

Dommerkonferansen

På selve konferansen dagen var det totalt 8 påmeldte dommere fra Norge og Sverige, et forholdsvis vanlig påmeldingsantall for dommerkonferanser i Norge. Representanter fra klubbens styre og avlsråd var til stede under konferansen, men kun som fasilitatorer og observatører og for å svare på enkelte spørsmål om fakta som ble tatt opp underveis. Vi var nøye på at dette ikke skulle være en arena for

personlige synspunkter og synsing, men et læringsverksted med frie tøyler for dommerne.

Konferansen startet med en teoridel, hvor leder av Norsk Eurasierklubb Maria Beluga holdt en innledning med informasjon om rasen og klubben. Ordet ble deretter gitt til dagens foredragsholder, Christen Lang, en dommer med lang fartstid innenfor bedømming av ulike spisshunder og ikke minst eurasiere. Christen er en av dommerne som har dømt flest eurasiere i Norge og som har sett rasen utvikle seg på godt og vondt. Han var også den første dommeren til å dømme vår rase på Norsk Eurasierklubbs aller første spesialutstilling i 2006.

Christen Lang innledet sin presentasjon med følgende budskap: "En dommerkonferanse for eurasiere i Norge kunne ikke ha kommet fort nok, da dette er en rase i hurtig vekst og med store individforskjeller".

Gjennom sitt foredrag gikk han gjennom rasestandarden for eurasiere, og forklarte og viste ulike eksempler på ting som er ønskelig og mindre ønskelig for vår rase. En rød tråd gjennom hele foredraget var funksjonalitet, og hva avvik fra rasestandarden kan ha å si for hundens helse og praktiske funksjon. En ting er den rasens sunnhet som skal prioriteres. Praten gikk rundt løst rundt bordet mellom foredragsholder og dommere, og det ble en god diskusjon med stor takhøyde for synspunkter.

En oppsummering av de viktigste diskusjonene fra denne delen av konferansen:

Hoder: Det er en økende tendens til at man ser stadig grovere hoder på eurasiere, og mange har altfor markert stopp. Her er det viktig å tenke proporsjoner, og at de ikke skal ha "bjørnehoder". Kjønnspreg er viktig. Hannhunder skal være maskuline, men ikke for grove. Tisper skal være feminine, men ikke for lette.

Pigment: Dette må dommere være oppmerksom på i ringen. Står det i rasestandarden at en eurasier skal ha svart snute og svarte lepper, så skal det trekke ned selv om disse "bare" har svak grad av pigmentmangel. Noen ganger kan det være vanskelig å finne pigmentfeil på pels hvis det er snakk om små, hvite flekker, og særlig på hunder med mange tan-tegninger. Her er det likevel viktig å tenke at alle tan-tegninger skal ha symmetri, dvs. to identiske lyse flekker på hver side.

Front: Dårlige fronter er en utfordring på denne rasen. Det er mange eurasiere som har dårlig utviklet bryst. Dette er ikke en ønskelig trend, og noe dommere ser mye av i ringen. Et dårlig utviklet bryst på en hund har mye å si for hundens totale funksjonalitet, og noe som man bør fokusere mer på i avlsarbeidet. Det samme gjelder også smale fronter, som kan sies å også være et problem på eurasieren..

Bakbeinsvinkler: Også her ser man utfordringer på rasen, da det er mange eurasiere med dårlige vinkler bak (dvs. at vinklene i bakbeina er altfor rette). Dette stammer opprinnelig fra chow- chowen, men vi skal huske på at vi ikke skal skape nye chow chower her, men sunne og

friske eurasiere. Dårlige bakbeinsvinkler påvirker hundens helse i stor grad, da dette kan føre med seg uønskede sykdommer, som f.eks patellaluksasjon. Dette må jobbes med i avlsarbeidet på rasen, og dømmes ned i utstillingsringen.

Tannfeil: Tannmangler forekommer på eurasiere, men de kan ofte være vanskelig å få øye på for dommere. Dette er likevel noe dommere bør være bevisst på, og slå hardt ned på da det er en diskvalifiserende feil.

Mentalitet: Mentaliteten har blitt bedre på eurasiere i utstillingsringen i løpet av de siste årene, men man skal være bevisst på at eurasiere er en primitiv rase som kanskje krever litt mer tålmodighet enn andre hunder. En dommer skal ikke forvente at en eurasier skal være som en cocker spaniel i ringen, men de skal likevel ha en naturlig reisning og virke selvsikre og trygge. Man kan se at det er en del eurasiere som ikke oser selvsikkerhet og trygghet i ringen, og som slipper halen og prøver å slippe unna. Hvor bør grensen gå?

Konklusjon:

Selv om en dommer skal være oppmerksom på detaljfeil, så er det likevel helhetsinntrykket av hunden som er det aller viktigste. Det er imidlertid viktig at dommere ikke slipper gjennom hunder med diskvalifiserende feil på utstillinger.

Det er også viktig å understreke at det er ikke dommeren som har ansvaret for avlsarbeidet på en rase. Dette ansvaret ligger på oppdretterne av rasen, og her er det vel så viktig at norske oppdrettere er

bevisste i valg av sine avlshunder og avler slik at man ikke forsterker rasens svakheter. For eksempel, har man en hund med en dårlig front, så bør man ikke parre denne med en annen hund som også har en dårlig front. Slike hensyn må oppdretterne selv ta, og man må være ærlig om sine hunders egne styrker og svakheter. Dette er et stort ansvar, men vel så viktig for rasens ve og vel som det utstillingsresultater er.

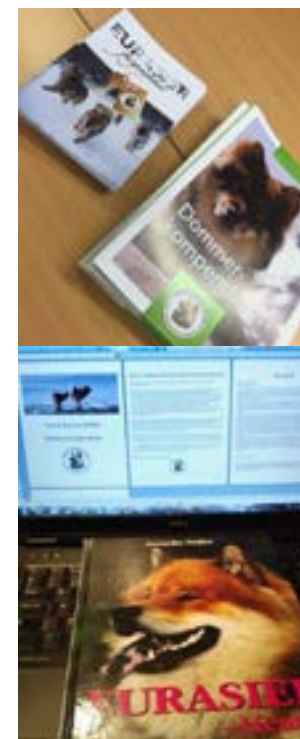
Etter teoridelen var det på tide å starte med den praktiske delen, hvor dommerne fikk lov til å studere og diskutere levende hunder som et utvalg av klubbens medlemmer hadde med seg. Hundene ble delt inn i hannhund- og tispergrupper, og eierne av hver hund ble bedt om å ta en runde rundt med hver enkelt hund ute, slik at dommerne kunne danne seg et overblikk over gruppen først i dagslys. Deretter gikk dommerne inn i et eget lokale, hvor en ekstern handler tok inn en og en hund til dommergruppa. Her fikk dommerne lov til å ta på hundene, og diskutere seg i mellom hver enkelt hund uten hundens eiere til stede. Målet vårt var å vise frem gode eksempler av rasen, og klubben fikk svært gode tilbakemeldinger i etterkant av arrangementet på de fremmøtte hundene som dommerne fikk lov å arbeide med.

Etter en lang dag avsluttet arrangementet med en felles diskusjon mellom dommerne om de opplevelsene de hadde hatt og inntrykkene som de satt igjen med i løpet av dagen. Klubben fikk svært god respons fra dommerne på både ar-

rangementet og måten dette var organisert på, og vi fikk også tilbakemelding på at dommerkompendiet var et av de beste kompendiene dommerne hadde sett.

Alt i alt sier vi oss svært fornøyd med arrangementet, og vi håper og tror at dommerne som deltok ble sittende igjen med nye betraktninger og ny kunnskap som de også vil ta med seg tilbake i utstillingsringen. For oss som klubb har arbeidet med denne dommerkonferansen vært veldig interessant, og ikke minst lærerikt, og vi er glade over de positive tilbakemeldingene vi har fått fra de som deltok på arrangementet.

Vennlig hilsen
Dommerkonferansekomiteen i Norsk Eurasierklubb

Jul og nyttår med hund i hus

Tekst: Maria Beluga

Publisert første gang desember 2013

Vi er nå inne i en årstid hvor jul- og nyttårsfeiring står for tur. Her kommer noen små tips til hvordan høytiden kan bli enda hyggeligere for våre pelsdotter!

1. Pass på for matvarer som kan være skadelig for hunden din.

Massevis av god mat og drikke er noe som ofte står sentralt i mange hjem i juletiden. Likevel kan det være viktig å være oppmerksom på at enkelte matvarer faktisk kan være skadelige, og til og med også dødelige for våre firbente venner. Fet og salt mat som ribbe og pinnekjøtt kan blant annet gi langvarig oppkast og diaré for noen hunder, selv i veldig små mengder, og i noen tilfeller kan inntak

av store mengder salt mat føre til akutt saltforgiftning. I tillegg er det viktig å huske på at man ALDRI skal gi varmebehandlede bein til hunden sin, selv om man får mye av dette etter julemiddagen. Slike bein har mye lettere for å splintre seg opp og kan være som et barberblad i hundens tarmer. Kalkunskinn bør heller ikke gis til hunder, da dette inneholder et stoff som kan føre til akutt betennelse i hundens bukspyttkjertel.

Sjokolade, konfekt, druer, nøtteblandinger og rosiner som står ubevoktet på et bord kan ofte utgjøre en stor fristelse for mange hunder. Det er imidlertid veldig viktig å passe på at hunden din ikke får i seg disse matvarene, da disse kan være ekstremt skadelige for hunden - og i verste fall dødelig. Mulige utfall kan være forgiftning eller akutt nyresvikt, så dette bør selvsagt styres unna i aller høyeste grad. Skulle hunden din mot formodning for eksempel få i seg større mengder sjokolade på julekvelden, ring din nærmeste veterinærvakt for råd og prøv å få hunden til å kaste det opp for

å hindre at det går inn i hundens system.

Har man mange besøkende i jula, kan det også være lurt å være litt «streng» med julegjestene. Ikke la voksne eller barn snike matrester eller godbiter til hunden under bordet, uten at du har en viss kontroll på hva hunden får. La heller gjestene leke eller aktivisere hunden på annet vis framfor å gi den usunne julematrester eller godterier.

2. La hunden din få en mulighet til å trekke seg tilbake under feiringen. For mange består jule- og nyttårsfeiringen av mange besøkende gjester i alle aldre. For mange hunder, og særlig de eurasierne som gjerne vil være med på absolutt alt som skjer, kan det være viktig å huske på at hunden også skal ha ro mellom slagene. Mye støy og herjing med både barn og voksne kan i noen tilfeller føre til at hunden opplever et høyt stressnivå og ikke klarer å roe seg tilstrekkelig ned. La dermed hunden få

muligheten til å trekke seg tilbake på en rolig plass dersom den har et behov for dette, og vær også flink til å passe på at barn og andre gjester gir hunden plass og ro til å kunne slappe av. Dette er selvsagt særlig viktig dersom man har en valp i hus i jula, men også voksne hunder har et behov for å kunne trekke seg tilbake dersom det er mye folk, besøk og trafikk i hjemmet i juletiden.

3. Pynt hundevennlig!

Vær oppmerksom på at enkelte typer julepynt kan være skadelig for hunden din, og at det kan være lurt å holde et ekstra øye med både juletre og julepynt dersom man har en veldig vilter eurasier i hus. Juletreet kan for eksempel velte over en altfor nysgjerrig hund, så pass derfor på at juletreet står stødig og at hunden ikke kan komme i fare for å velte det over seg. Hundemagen kan heller ikke fordøye granbar, så det kan være lurt å støvsuge regelmessig eller passe på at hunden ikke gnager direkte på treet. Glitter, glasskuler, og julestjerner (blomster) er heller ikke bra for hundemagen, så pass gjerne litt ekstra på de aller mest nysgjerrige hundene/valpene som må smake på «alt». Mange tror at uroen for at hunden skal spise

julepynt er overdrevet, men svært mange veterinærklinikker kan fortelle om de merkeligste ting som blir hentet ut fra hundemager i juletida, slik som valnøtter, glittergirlandere, leker osv.

Selvsagt kjenner man sin egen hund best, så se an din hund og gjør de nødvendige tiltakene som trengs for at julepynten får stå i fred.

4. Nyttårsfeiringen - unngå ubehagelige opplevelser for hunden.

Nyttårsaften kan for mange hunder og eiere være en svært ubehagelig affære, da mange hunder reagerer kraftig på nyttårsraketter, støy og bråk. Et viktig tips i denne sammenheng er å ta en rekke forholdsregler i forkant av den store dagen, slik at nyttårsaften kan gå mest mulig smertefritt.

En gylden regel på nyttårsaften er å aldri ta med seg hunden ut på nyttårsfeiringen. Mange ønsker ofte å se hvordan hunden/ valpen reagerer på fyrverkeri, eller man tror at hunden sin ikke har noen problemer med raketter fordi de ikke har reagert på smell tidligere. Likevel er det mange som kan få seg en ubehagelig opplevelse av å ta med seg hunden ut når det smeller som verst, da det ofte kan

dukke opp mange uforutsette hendelser i en slik situasjon som kan skremme hunden i lang tid framover. Har man først en hund som har fått en skikkelig skremmende eller ubehagelig opplevelse med fyrverkeri, er dette veldig vanskelig å trene dette bort til neste gang.

Et alternativ kan være å heller gå en lengre tur med hunden tidlig på dagen, slik at den blir sliten til kvelden kommer og den kan være inne i trygge omgivelser. Ha ALLTID hunden i bånd på tur på nyttårsaften, i tilfelle den skulle bli skremt av uforutsette rakettsmell i nærheten. Noen velger å trekke for gardinene når kvelden nærmer seg, men man kan også sette tv eller radio på høyt volum, eller lage en trygg hule hvor hunden kan få trekke seg tilbake hvis den føler seg utrygg. Et annet tips kan være å gi hunden noe ordentlig godt å jobbe med når det smeller som verst, som f.eks et tyggebein eller en kong med godbiter inni, slik at hunden flytter fokuset fra smellene til å gjøre noe den liker og forbinde med noe positivt.

Forhold deg rolig om du ser at hunden dine begynner å bli nervøs av raketstøyen, og ikke gi hunden overdrevet trøst eller oppmerk-

somhet ved stresset adferd. Tilby likevel støtte og trygghet, vær avslappet og lat som om nyttårsaften er lik en hvilken som helst annen dag i året. Hvis hunden din åpenbart blir svært stressa og redd på nyttårsaften, kan man vurdere å gå til anskaffelse av beroligende preparater i forkant for å forebygge dette. Det finnes mange forskjellige preparater på markedet, for eksempel beroligende midler som finnes i sprayform, plug-in diffusere til stikkkontakten, beroligende halsbånd eller urtepreparater som gis i hundens mat et par dagen i

forveien. Ved bruk av beroligende medikamenter, snakk alltid med din veterinær for en veiledning i bruk av dette.

Man kjenner selvsagt sin egen hund best i slike situasjoner, men det kan likevel være greit å ta sine forhåndsregler slik at man ikke sitter igjen med en dårlig opplevelse i etterkant. På denne måten kan man sikre en mest mulig hyggelig feiring i høytiden - både for seg selv og sine firbente venner. God feiring!

Vedlikehold av poter om vinteren

Tekst: Maria Beluga

Vinteren byr ofte på skare, salte veier, kulde og is, noe som noen ganger kan gå hardt utover små hundeføtter. Ising, tørre og såre poter er et vanlig vinterproblem, og kan for mange hunder oppleves som både ubehagelig og smertefullt. Heldigvis finnes det råd, og med riktig potestell kan man skape en bedre turopplevelse og hverdag for våre firbente venner når kulda setter inn. Så, hvorfor ikke unne hunden en liten «vintermaniky»? Her kommer noen enkle tips til hvordan man kan passe litt ekstra på sarte hundepoter i kulda!

1. Forebygg med riktig kosthold
Riktig kosthold er viktig for hundens generelle helse og velvære, men også for at potene skal holde seg sunne og fine. Et godt balansert og sammensatt fôr som inneholder rikelige mengder med fett (særlig Omega 3- fettsyrer) er viktig hele året rundt, og særlig for å unngå tørre og harde poter som lett får sprekker om vinteren. Omega 3- tilskudd kan også fåes kjøpt på butikken i form av destillert

sel- eller fiskeolje som kan helles over maten, og er særlig å anbefale for aktive hunder om vinteren for å forebygge sprukne poter. Slike tilskudd bidrar blant annet med en «innvending» smøring av potene, noe som absolutt kommer godt med på kalde vinterdager.

2. Hold klørne korte om vinteren
Selvsagt er jevnlig kloklipp noe som skal gjøres på hunden året rundt, men det kan være lurt å merke seg at på vinterstid slipes ikke klørne like naturlig som de ellers ville gjort på barmark. Derfor må man være enda mer påpasselig med å klippe klørne med jevne mellomrom på denne tiden av året. Hvis en hund har for lange klør og løper i f.eks skareføre kan dette i verste fall føre til at en klo brekker, noe som kan være veldig smertefullt - både for hunden og eierens lommebok.

Sørg dermed for å holde klørne korte, og klipp regelmessig. Husk at det er bedre å klippe litt og ofte i stedet for mye en sjelden gang, slik at hunden også blir vant til at kloklipping er en rutine og ikke

noe skummelt som man trenger å være redd for. Dersom man har en hund med ekstremt tørre klør som fliser seg opp, kan det være lurt å file neglene etter kloklippen for å forhindre at de sprekker enda mer. Om hunden din får en sprukket klo og det er kun en liten sprekke, klipp neglen så mye du kan annenhver dag (slik at nerven trekker seg tilbake), og fil neglen etter hver gang. Om sprekken er dyp derimot, ta den med til veterinær. Sprukne klør kan være svært smertefullt for hunden, og de kan lett føre til betennelse.

3. Vedlikehold av tredeputene

Om vinteren setter det seg ofte snø som danner seg til isklumper mellom tærne og i pelsen rundt potene på hunden. Dette kan være ubehagelig, og dette kan delvis avverges ved at man smører inn potene med en salve eller olje som forhindrer at det danner seg ising.

Et annet alternativ som også kan lønne seg er å stusse ned pelsen som stikker ut mellom tredeputene, slik at det rett og slett blir mindre for snøen/ isen å feste seg i. Bruk en saks med butte eller runde ender, og prøv deg frem.

Husk på at hva som er passe mengde å klippe avhenger av hundens aktivitetsnivå, klima og omgivelser, og hvor lett snøen fester seg på din hund. Klipp heller ikke bort mer pels enn nødvendig for å holde isen unna, da pelsen tross alt er til for å isolere mot kulden. Eurasieren er ikke kjent for å være en rase som plages nevneverdig med ising under potene i motsetning til mange andre raser, men det lønner seg likevel å passe litt på dersom man går mye tur i tung og fuktig snø. Bor man derimot i kaldere klima hvor man ofte går mye tur i skareføre, bør man selvsagt være forsiktig med å klippe bort pelsen og heller bruke andre virkemidler for å unngå ising.

Er tredeputene tørre og/ eller har begynt å sprekke opp, bør man smøre disse inn med en fet og god potesalve. Det finnes svært mange ulike potesalver på markedet, så her må man bare prøve seg frem og finne ut hva man synes fungerer best. Husk bare å bruke en ikke-vannbasert salve, da kremer som inneholder vann ofte kan gjøre vondt verre når frosten setter inn. Spennfett, som man blant annet får kjøpt i store bokser på butikker á la Felleskjøpet, er blant annet et rimelig og greit alternativ for dag-

lig bruk til forebygging og smøring av tørre poter. Smør på kremen en stund før aktivitet slik at den får satt seg, og gjenta behandlingen når dere har kommet inn igjen.

Husk også på at det mange plasser tas i bruk veisalt i gatene om vinteren, noe som kan være svært ubehagelig for hunden. Veisalt tørker ut potene som da lett kan få sprekker, og saltet vil naturlig nok også kunne svi og gjøre svært vondt for en hund som allerede har tørre eller sprukne poter. Pass dermed godt på å spyle av labbene godt når dere kommer hjem fra tur på svært salte veier, og smør godt inn med en lindrende potesalve for å forebygge ubehag.

4. Potesokker

Bruken av potesokker kan være et ypperlig alternativ både for å forebygge ubehag, ising og salt på vinterstid, men de kan også gi ekstra beskyttelse dersom hunden har svært tørre tredeputer, rifter eller andre småskader fra før av. Slik som med potesalver finnes det også her et bredt utvalg av produkter, og man må rett og slett bare prøve seg fram og finne sin favoritt. Når det gjelder valg av potesokker er det imidlertid viktig

å finne en modell som sitter godt på poten (for det er jo selvsagt kjedelig når man mister en eller flere sokker på turen!), og ikke minst å finne en modell som passer godt til de forholdene/ føret man skal ut på tur i.

Har man svært aktive hunder og ferdes mye i krevende terreng og under tøffe forhold med mye skare og is kan det være lurt å investere i kvalitetssokker som er svært hardføre og slitesterke, mens bor man i byen hvor sokkenes hovedfunksjon er å beskytte mot veisalt holder det ofte lenge med en litt enklere modell. Cordura/ bomulls- eller fleecesokker er ofte greie allroundsokker til turer på halvtørt/ tørt vinterføre, men merk at dette varierer både fra hund til hund, aktivitet og vær, og noen modeller vil rett og slett fungere bedre enn andre under enkelte forhold. Spør etter råd i dyrebutikken, prøv ulike modeller, og finn noe som hunden føler seg komfortabel i!

5. Sjekk potene jevnlig

Ved siden av de ulike tipsene nevnt ovenfor, er det alltid lurt å ta en jevnlig potesjekk på hunden sin for å forebygge poteskader eller

andre problemer. Gå over tredeputer, klør og mellom tredeputer jevnlig, og gjør dette til en rutine. Regelmessig potesjekk gir deg muligheten til å oppdage potensielle skader før de utvikler seg til virkelige problemer, slik at man tidlig kan sette i gang tiltak for å reparere eller hindre at skaden blir verre. Slike skader er kjedelige, da de ofte kan bruke lang tid på å gro skikkelig siden hundepotene er en såpass utsatt plass på hundekroppen. Husk at å ta vare på hundens poter blir det samme som å hindre gnagsår og slitasjeskader hos oss selv, og at godt potestell gir en frisk og glad hund som kan være med på masse flotte turer i all slags vintervær!

Kilder:

friluftsund.net
hunden.no
agria.no
paastreif.no
felleskjopet.no
samojedhund.no

Bilde 1: En klotang i god kvalitet gjør hverdagsmanikyren lettere.

Bilde 2: Snøklumper mellom tærne kan føre til ubehagelig lugging på tur

Bilde 3: En god potesalve kan forebygger og lindrer sprukne poter

Bilde 4: Zita (Ozita av Nixenspitze) er klar for tur i stilfulle lilla potesokker!

Solide reflekse-
vester i flotte
farger

Kjøp

Kjøp

Badekåpe er fint å ha
etter et bad, en tur i
regnet eller når man
kommer inn full av snø

Glupsk hund?
Gobble Stopper
øker spisetiden
med opptil 500%

Kjøp

Ice On Ice
forhindrer at
snøklumper
setter seg i pelsen

Kjøp

De Originale Bella Skålene!

Kjøp

*Vi ønsker dere alle en
God Jul og
et Godt Nytt År*

Interessert i Norsk Eurasierklubbs dommerkompendium?

Hvis du er interessert i å vite mer om Norsk Eurasierklubbs dommerkompendium, vil hele kompendiet bli lagt ut på klubbens hjemmesider i elektronisk utgave.

Dersom du er ekstra interessert og ønsker å bestille et eksemplar av kompendiet i fysisk format, kan du sende inn en bestilling til post@eurasierklubben.no. Pris er kr. 100,- pluss porto for et opptrykt eksemplar i A4-format.

Vi vil få ønske alle kjente, både 2, og 4-beinte, en RIKTIG GOD JUL, og ET RIKTIG GODT NYTT ÅR!

Juleklem fra
Trude, Egon, Akiro og Benji

Championater

N DK UCH Qaare Av Geehrbacch ble litauisk champion 19.12.15 på internasjonalt utstilling i Vilnius, Litauen.

32

N UCH Petronella Av Geehrbacch ble litauisk champion 20.12.15 på internasjonalt utstilling i Vilnius, Litauen.

